

og derefter ansat i Reserven, og som i enkelte Tilfælde paa Grund af særlige Forhold haves til fuld Tjeneste i Reserven i længere Tid, søges der ved den i Stk. 5 optagne Bestemmelse Hjemmel for — ved Opnaaelse af den almindeligste Aldersgrænse for militære Tjenestemænd (60 Aar) — at kunne omberegne den tidligere tillagte Pension paa Grundlag af den forøgede Tjenestetid. Som foran bemærket vil saadant kun forekomme i ganske enkelte særlige Tilfælde, og da de paagældende ved Afgang i den yngre Alder kun kan have opnaaet en lav Pensionsalder, synes Ret og Billighed at tale for, at saadan Tid, hvori der har været Anvendelse for de paagældendes fulde Tjeneste, regnes dem til Gode ved den endelige Afskedigelse eller Hjemsendelse.

Bestemmelsen i Stk. 6 tager Sigte paa Personel i Tjenestemandstillinger, f. Eks. Intendanten af 2den Grad og Undermaskinmestre af 2den Grad; hvilke Stillingen rekrutteres fra Søværnets Reserve. Da der i visse Perioder kan hengaa en længere Aarrække, forinden Tjenestemandsansættelse kan opnaas, maa det findes rimeligt, at en Del af Tjenesten i Reserven (fuld Tjeneste) kommer de paagældende til Gode ved Fast-

sættelsen af Pensionsalderen. Det tilføjes, at en lignende Bestemmelse er optaget i den til Søværnsloven af 1909 knyttede Lønningslov.

Til § 3.

I Sættelsesbestemmelserne er i det væsentlige kun optaget Ændringer, der er en Følge af Søværnslovsforslaget, og enkelte Ændringer, som medfører visse Besparelser. De i Stk. 9 omhandlede Bestemmelser om Tillæg for særlig Tjeneste er dog ændret saaledes, at Ministeriet herefter i visse Tilfælde, naar Rimelighed taler derfor, vil kunne tilstaa saadant Tillæg ogsaa ved Kaserne og Divisioner m. v., for saa vidt den særlige Tjeneste er af samme Omfang som under Udkommando.

Til § 4.

Overgangsbestemmelsen er foreslaaet for ved Lovens Gennemførelse ved Lønningsberegning at kunne behandle kontraktantaget Personel, der ansættes i Tjenestemandstillinger, paa samme Maade som tidligere fastsat for lignende Personel ved Normeringslov (sidst ved Normeringslov 1936—37, Punkterne 386 og 394).